

Audiodrom

LUXMAN D-05 SACD

"Centrálním prvkem přehrávače je ocelový blok originálního Luxman SACD transportu, který tichoulince spolkně stříbrný kotouček - jemné zavaknutí šuplíku mechaniky je poslední zvuk, který od něj uslyšíte, než k vám začne do poslechového křesla plynout hudba..."

Velmi nadaný žák...

S postupným úpadkem prodeje datových nosičů se není co divit, že čistokrevných CD přehrávačů se na trhu objevuje pomálu. V nižších cenových hladinách jde většinou o základní modely, které disk prostě jen přehrají a nelze od nich očekávat kdovíjaký posluchačský zážitek, vyšší a nejvyšší příčky obsazují ověřené modely zavedených značek, které se (až na pár výjimek) příliš nehrnou do nějakých inovací. Jedna z těch výjimek je Luxman.

Dálný východ, na rozdíl od hamižného západu, nepodlehli tak masívně downloadovacímu šílenství a muziku likvidujícímu fenoménu jménem [Loudness War](#) a díky téměř neomezeným možnostem a velmi solventním zákazníkům zaměřil svou pozornost opačným směrem, tedy ke zdokonalení existujících technologií. Dal světu XRCD, K2 HD, SHM a další labužnické varianty současných digitálních formátů, studia pilně remasterují původní edice hudebních perel všech možných žánrů a vývojové týmy značek jako je Luxman zkoumají způsoby, co všechno se dá ze stříbrných kotoučků ještě vyždímat, když se přístroj dobře navrhne.

Agent 006, který když hraje, tak taje sníh...

Chcete-li si pořídit špičkový CD nebo SACD přehrávač, příliš mnoho volnosti ve výběru nemáte. Jakmile se prokoušete různými marketingovými lákadly, zjistíte, že *zvukově* se má smysl zabývat jen několika málo značkami a začnete listovat katalogy firem jako jsou Nagra, Wadia, Meridian, Accuphase, Lindemann, DCS nebo Luxman. Ten posledně jmenovaný dle mého soudu aspiruje na titul „Znovuobjevená značka posledního desetiletí“, a to jak v přehrávačích, tak i v zesilovačích.

CD/SACD přehrávač [Luxman D-06](#) jsme na Audiodromu už měli. Nejen že měli, ale vysloužil si ocenění [100% Reference](#) za „*třpytivé výšky, hromové basy, sladounké středy, perfektní prostor se spoustou detailů a senzační dynamiku.*“ V závěrečném hodnocení jsme napsali, že „*...není až tak luxusním Mercedesem, jako spíše účelově vybroušeným monopostem F1 s přemírou výkonu pod kapotou a nejdůležitějšími funkcemi. I přes absenci určité dávky ovládacího komfortu se bez debat řadí mezi nejlepší SACD/CD přehrávače, které lze v současné době na planetě koupit a v kategorii do 10,000 EUR patří ke špičce.*“

D-06 stojí bez pár stovek 186 tisíc korun českých, což není zrovna málo, ale luxmanní kouzlo pracuje spolehlivě a v okamžiku, kdy si jej člověk v klidu poslechne, pohládí si jeho stříbřitý broušený panel a zjistí, jak poctivě je to udělaný stroj, jdou veškeré námitky stranou. Je tu ovšem ještě jedna možnost a to možnost nadmíru přitažlivá: Luxman vám dokáže ušetřit téměř sedmdesát tisícovek a nabídnout 80% toho, co umí D-06. Jak? Čtete dál...

Agent 005, velmi nadaný žák...

Luxman D-05 sdílí se svým učitelem D-06 prakticky všechny technologické vymoženosti. Centrálním prvkem přehrávače je ocelový blok originálního Luxman SACD transportu, který tichoulince spolkuje stříbrný kotouček - jemné zacvaknutí šuplíku mechaniky je poslední zvuk, který od něj uslyšíte, než k vám začne do poslechového křesla plynout hudba. Narozdíl od D-06, která je hliníkovější, má 'pětka' celé šasi sesazeno ze silných ocelových plátů, které jsou vzájemně antivibračně odděleny, a které jsou spolu s mechanikou příčinou úctyhodné 15-kilové hmotnosti celého stroje. Někde se uspořít muselo a tak najdeme v 'pětce' jen jeden Burr-Brown PCM1792A převodník, jiný transformátor, méně zlata v signálových cestách, tu a tam lehce adaptovanou součástkovou základnu, která je stejně jako u dospělejšího bratra

pověštinou zakázková. Zmizely také některé další vymoženosti, které nabízel Luxman D-06, zejména koaxiální výstup a možnost za pochodu přepínat mezi DSD a PCM datovými toky. Osobně mi to nevadí, protože digitální výstup můžeme z D-05 vytáhnout přes optický Toslink a DSD/PCM přepínač je díky nahrávacím studiím jen zajímavou hračkou s minimálním praktickým dopadem (pokud si chcete přečíst proč, odkážu vás na naši recenzi Luxman D-06, kde najdete i další poznámky k uživatelskému komfortu obou přehrávačů, který je prakticky shodný). Jestliže patříte mezi ty, kdo se častěji mazlí s dálkovým ovladačem než s knoflíky na přístrojích, tak vězte, že s celohliníkovým ovladačem D-06 se mazlí o něco lépe, než s ovladačem D-05, který má hliníkovou jen pracovní plochu.

Jak už bylo předesláno, Luxman D-05 dokáže 80% všeho, co uslyšíme i přes D-06. Pokud jsme v recenzi D-06 napsali, že *je to skvěle naladěný hudební nástroj, který servíruje posluchači přesně to, co jeho ucho miluje*, tak to platí beze zbytku i tady. Track *Yuki No Furu Machi O* z desky *Two Sides to Every Story* (JVC XR-0004-2 XRCD) nabídne přes D-05 obrovské množství materiálu ke studiu toho, co se asi tak děje, když dopadne palička na ráfek bubnu nebo se metla dotkne činelu. Tranziey jsou přesně definované, a to od těch nejjemnějších, které nastupují opatrně, téměř hladivě, až po ty, které šlehnou s velkou dynamikou v téměř incisivní kvalitě. Lehce snový charakter skladby, jejíž jméno v překladu znamená mihotání světla, mi ze všeho nejvíc připomíná *Siestu* Milese Davise. Tiger Okoshimu na desce sekundují (dá-li se to tak vůbec říct) Jack DeJohnette, Mike Stern, Dave Holland a Gil Goldstein, takže už jen z výčtu jmen plyne, že rozhodně nejde o běžnou záležitost.

Plný počet bodů Luxman D-05 dostane za to, jak dokáže zrekonstruovat složité předivo harmonií podmalované chvěním činelu, včetně velmi jemně podaného analytického rozlišení, které je dostatečné pro lovce detailu a přitom nerušivé pro ty, kdo chtějí jen poslouchat muziku. Tato jemnost je pro Luxman charakteristická a propůjčuje mu jakýsi šarm, důstojnost a nadhled. A jak říkám, nejde jen o rozlišení, ale zejména o množství barevných odstínů, se kterými dokáže D-05 pracovat, a o pozornost, jakou přehrávač věnuje mikrodynamickým změnám v hudbě.

Slovenský a cappella ansámbl Fragile jsem měl možnost zcela nedávno slyšet naživo zhruba ze dvoumetrové vzdálenosti, takže existuje *měřítka* s čím porovnat jejich nahrávku (Next Level, 1617-002-2). Podobně jako D-06 dává i D-05 malinkatý akcent na okraje pásem, což způsobuje právě tu přívětivost k posluchačově uchu a pomáhá to lehce přisvítit horní rejstřík vokalistů spolu s ambicí, která je spolu s jejich mikrofony obklopuje. Ani tady Luxman nenachytáte - to co jsem slyšel z disku je při odpovídající hladině hlasitosti hodně blízko k tomu, co uslyšíte v reálu. Tam, kde je schopnost maximálně věrné reprodukce naprosto klíčovým elementem, tedy u jakékoli hudby s velkým podílem akustických nástrojů a hlasů, vám realitu nekoupí žádná zaplacená suma, a to ani u Luxmanu, ani nikde jinde. Můžete však reprodukci učinit zábavnou a co možná nejvěrnější a pak jste s D-05 na správně adrese. A pokud se posuneme třeba k Bee Gees (*The Very Best of*, Polydor, 519 453-2), nelze si stěžovat vůbec na nic: Baskytara žene píseň *You Should Be Dancing* dopředu teplou pulsující linkou, krásně zakulacenou a navíc hezky vydefinovanou, krásně klenuté středové pásmo je plné informací a výšky jsou znělé a skvěle prokreslené. Celý track má velmi fluidní charakter

a i v překrývajících se vrstvách bohatě aranžovaného zvuku, které se na sebe začnou skládat po třetí minutě, ani na chvíli neztratíte přehled o tom, co se v muzice zrovna děje.

Agent 003, na správné, ale dlouhé cestě...

(Pozn.: Zobrazený model je ve verzi D-03 Deluxe s krytem z černě lakované lesklé MDF, ve standardu je kryt v barvě čelního panelu)

Luxman D-05 není základním modelem značky, nicméně je vstupním modelem řady Ultimate. Nižší modely už spadají do nové řady Luxman Classic, kam patří třeba horká novinka s označením D-03. Firma se tímto přehrávačem jakoby vrací do své vlastní minulosti a staví na odlišné estetice – stříbro hliníku vystřídal saténově zlatý elox, soustružená kruhová tlačítka byla nahrazena vertikálními nízkozdvihovými obdélníčky a místo gravírovaného skriptu loga, který je typický pro nejvyšší řadu přehrávačů Ultimate, má řada Classic opět tradiční kapitálky Luxman. Nevypadá to vůbec špatně a pro ty, kterým se z optických důvodů stříbro nehodilo do sestavy, může Luxman D-03 představovat rovnocennou alternativu k základním přehrávačům Accuphase DP-400 a DP-510. Co nás ale teď zajímá nejvíc je jestli D-03, který má většinu topologie, včetně řídicí jednotky, kompletně převzatou z D-05 a liší se jen lehce modifikovaným transportem, méně výběrovou součástkovou základnou a jiným trafem, dokáže držet krok s D-05. Pokud by se potvrdilo, že ano, mohla by to být při ceně okolo 85 tisíc zatraceně výhodná investice.

Luxman
LUXMAN

D-03 se projevuje jako *velmi* kultivovaný přehrávač a je zcela jasně slyšet, že jej ladily stejné uši jako ostatní stroje značky. Máme co do činění s výborným rozlišením, bravurně zvládnutými harmoniemi, kontrastní dynamikou a skvělým prostorem nahrávek. Až potud vše jak má být. Přímým srovnáním s D-05 je však slyšet, že řazení modelů má u Luxmanu

svou logiku a že konstruktéři značky moc dobře vědí, jak vyždímat maximum z rozpočtu, který jim jednotlivé modely dovolí. D-03 sice výborně rozlišuje, ale D-05 rozlišuje jemněji a citlivěji, tam kde slyšíte u D-03 při nástupu symfonického fortissima 'prásk', slyšíte u D-05 'PRÁSK', tam kde si vás D-05 dokáže emocionálním podáním omotat ve vteřině okolo prstu, působí D-03 více mechanicky – více jako stroj, než hudební nástroj. Napadá mě analogie s nevzorkováním digitálního signálu – D-05 jakoby převzorkovávala víc, je hladší, přirozenější, fluidnější. D-03 to vynahrazuje dravem a přesností, ale ptáte-li se, proč je o 33 tisíc levnější, tady máte odpověď. Pokud bychom to poskládali hezky do řady, tak posuny ve zvuku jsou u Luxmanů se stoupající číslicí za pomlčkou krásně vnímatelné.

Nechtěl bych, aby následující text vyzněl urýpaně, ale když po sobě čtu předchozí odstavec, tak bych ani nechtěl, aby vznikla domněnka, že D-03 nestojí za řeč. Všem těm, kdo mávají rukama a volají 'vidíte, raději zůstanu u svého Cambridge Audio' můžu sdělit, že jsem D-03 proti Cambridge Azur 650c porovnával napřímo a rozdíl je zde asi jako mezi svezemím na trakaři a v autě - zcela pochybuji, že by měl někdo chuť se po hodině strávené v luxmanní společnosti vracet k ploché dynamice, šustivým výškám a hrubému skicování levnějšího přehrávače. Tímto se omlouvám Cambridge Audio, protože za cenu jednoho Luxmanu D-03 koupíte Azurů šest, ale mám za to, že mnoho audio nadšenců stále ve skrytu duše doufá, že digitální zdroj čte jen nuly a jedničky a jako takový má na zvuk vliv minimální, což není pravda.

Je fakt, že když se vydáme opačným směrem, tedy nahoru, je rozdíl mezi Luxman D-05 a D-06 mnohem obtížněji uchopitelný. Tady už se pohybujeme v nuancích, které nejsou všechny patrné okamžitě a D-06 sice své kvality (a cenu) obhájí poměrně hravě, ale až po delším poslechu. Kromě toho, že je tembrálně upřímnější, jde níž, jde výš a má celkově relaxovanější zvuk, je posun v reprodukci spíše na úrovni celkové kultivovanosti a vyspělosti hudebního projevu, nikoli revoluce, ale evoluce. Revoluce se v high-endu málokdy dějí a za evoluce se tvrdě platí.

Slovo závěrem...

Tato recenze vznikala v průběhu několika měsíců a tak jsem měl možnost porovnat D-05 nejen s dalšími přehrávači stejné značky (zminěné [Luxmany D-06](#) a D-03 a také povedeným Luxman D-30u), ale i dalšími - Accuphase DP-400, Audio Analogue Maestro Rev. 2.0 CD, [BMC AUDIO BD CD1 + DAC1](#), Vincent CD S-5 nebo [Canor](#) CD2 VR Plus. Zesilovačů se vystřídala také celá řada (Vincent SV-121/S, [Luxman L-590AX](#), [Luxman M-600A + C-600f](#), [Accuphase E-560](#), [Accuphase E-450](#) a [McIntosh C500 + MC501](#)), stejně tak i reprosoustav ([Atohm GT 1.0](#), Xavian Giulia, Xavian Preludio, [Dynaudio Confidence C1](#), [Usher Dancer CP-8571 II](#) a [Usher Dancer BE-718](#)). Výčet kabelů, filtrů a dalšího příslušenství by na tomto místě postrádal smysl.

Co tím chci říci je, že Luxman D-05 je jedním z nejvíce protestovaných přístrojů, které kdy našim magazínem prošly. Má výjimečně vypilovaný zvuk a cenovku, která z něj činí naprosto skvělou koupi. Navíc, protože *vždy a bezchybně* spolupracoval s čímkoli, co k němu bylo připojeno, nelze než mu udělit ocenění nejvyšší a posunout jej do ligy výjimečných, ligy [100% Reference](#). Je to opravdu nadaný přehrávač.

